

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Сливен, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Ян. Блецова Калцова

Членове: Стефка Т. Михайлова Маринова
Симеон Ил. Светославов

като разгледа докладваното от Симеон Ил. Светославов Въззивно гражданско дело № 20232200500021 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 435 – чл. 438 от ГПК.

Образувано е по жалба от 06.12.2022 г. на Д. Ж. Н., срещу Постановление от 14.11.2022 г. по изп. Д. № 288/2022 г. по описа на СИС при РС Сливен – ДСИ Иван Киряков, с което е изпълнителното производство е прекратено само по отношение на ТД на НАП Бургас и е отказано прекратяване по отношение на ДП „Фонд Затворно дело“ и ТБ „Банка ДСК“ АД.

В жалбата се посочва, че съдебният изпълнител не е изложил мотиви относно изплащането на паричното задължение към ДП „Фонд Затворно дело“ – взыскател. Плащането се установявало от документите по делото, които обективизирали извършените плащания, довели до погасяване на задължението към взыскателя. Липсата на тази констатация от страна на съдебния изпълнител счита, че е довело и до неправилния извод да откаже прекратяване спрямо взыскателя. Съдебният изпълнител освен това конституирал ТБ „Банка ДСК“ АД като взыскател по право на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОЗ, макар и към настоящия момент банката да няма изискуемо вземане към него, като този факт се установявал от представеното с жалбата удостоверение от 06.12.2022 г. В заключение жалбоподателят счита, че е налице абсолютно основание за прекратяване на изпълнителното производство – погасяване на дълга, и отпадналото основанието банката да е присъединен взыскател.

В хода на настоящото производство е постъпила и допълнителна молба, в която

длъжникът е изложил довод, че с оглед справките по делото, се установява, че е погасил задължението си към НАП и тези за държавна такса към ДСИ.

Иска от настоящата съдебна инстанция да отмени обжалваното постановление и изрично да бъде указано на съдебния изпълнител да прекрати изпълнителното дело.

В срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК е постъпил отговор на жалбата от „Банка ДСК“ АД, в която се сочи, че на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОЗ са обезпечен кредитор въз основа на договор за особен залог, вписан в ЗРОС, върху вземания на длъжника по всички банкови сметки в „Банка ДСК“ АД. Съгласно чл. 17, ал. 5 от ЗОЗ банката се явявала присъединен взыскател по право и вземането се считало за изискуемо, но не изцяло, а само до размера на сумата по конкретното разпределение, т.е. банката е присъединен взыскател само при насочено изпълнение върху заложеното имущество. Съдебният изпълнител обаче поддържал висиящност на делото без да има валиден изпълнителен титул, тъй като вземанията на първоначалния взыскател били погасени чрез изплащане от длъжника. Той нямал законно основание да събира вземанията на банката, тъй като тя не е пристъпила към изпълнение и не е обявила предсрочна изискуемост на вземанията спрямо длъжника.

С оглед чл. 436, ал. 3, предл. 2 от ГПК изпълнителното дело е изпратено на ОС-Сливен, като ведно с него са представени и мотиви от Иван Александров Киряков – ДСИ при СлРС. Изложено е становище за допустимост, но неоснователност на жалбата, тъй като е налице неизплатено задължение от страна на длъжника. Изпълнителното производство било образувано въз основа на изпълнителен лист от 02.11.2016 г. по силата на който жалбоподателят е осъден да заплати на ДП „Фонд Затворно дело“ олихвяема сума в размер на 414,24 лв., ведно със законна лихва считано от 24.08.2016 г. до окончателното изплащане; неолихвяема сума от 274 лв. и неолихвяема сума от 125 лв. На 19.01.2017 г. длъжникът изплатил на взыскателя 414 лв., който взыскателят признал, но длъжникът не е правил други плащания по изпълнителното дело. На 26.09.2022 г. длъжникът изплатил натрупата върху главницата от 414 лв. лихва в размер на 17,03 лв., а на 03.11.2022 г. платил 153 лв. държавна такса по изпълнителното дело върху изплатеното в НАП след образуване на делото. В резултат от наложения заповест за задължително изпълнение на банкови сметки на длъжника в ТБ „Банка ДСК“ АД, постъпила сума от която само 61,64 лв. са преведени на взыскателя ДП „Фонд Затворно дело“, която съдебният изпълнител счита за крайно недостатъчна. Други суми не постъпили.

Съдебният изпълнител сочи още, че жалбоподателят поискал няколко пъти да прекрати делото – на 19.09.2022 г., 26.09.2022 г. и на 11.11.2022 г. С постановление от 03.10.2022 г. той отказал да прекрати изпълнителното производство и на основание чл. 459, ал. 1 от ГПК присъединил като взыскател ТБ „Банка ДСК“ АД и в следствие на това на банката е преведена сумата в размер на 1911,53 лв. Счита, че в ГПК не

съществува правната фигура на взыскател, който има това качество по изпълнителното дело, само когато постъпват суми. Банката не била възразила срещу своето присъединяване, предоставила е сметка и е получила пари. В случай, че тя не желае да продължи изпълнителното следвало да подаде молба делото да бъде прекратено.

Окръжен съд Сливен намира жалбата за допустима, тъй като е подадена от легитимирано лице в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК, срещу подлежащ на съдебен контрол по чл. 435, ал. 1, т. 3 от ГПК валиден акт.

Въз основа на представените по делото доказателства и въведените доводи, съдът достигна до следните изводи:

Изпълнително дело № 288/2022 г. по описа на ДСИ Иван Киряков при РС Сливен, е образувано по молба от 07.07.2022 г. на ДП „Фонд Затворно дело“, на основание чл. 426 от ГПК, въз основа на изпълнителен лист от 02.11.2016 г., по силата на който Д. Ж. Н. е осъден да плати на ДП „Фонд Затворно дело“ сумата от 414,24 лв. главница по договор № 2/28.08.2015 г. и издадена фактура № 2527/2016 г., за отдаване на труд на лишени от свобода; сумата от 274 лв., неустойка съгласно чл. 13 от договор № 2/28.08.2015 г. за периода на падежа на задължението по фактурата, считано от 18.09.2015 г. до 24.08.2016 г., и сумата от 125 лв. разноски по делото.

На 04.08.2022 г. ТД на НАП Бургас е уведомено за започнатото принудително изпълнение срещу длъжника, а Община Сливен е уведомена на следващия ден.

От удостоверение на ТД на НАП Бургас на л. 43 по делото се установява, че длъжникът Н. има непогасени задължения в размер на 1448,78 лв., поради което с Разпореждане от 16.08.2022 г. съдебният изпълнител е присъединил ТД на НАП Бургас като взыскател за сумата от 1448,78 лв.

Длъжникът е получил поканата за доброволно изпълнение на 09.08.2022 г.

С молба от 22.08.2022 г. длъжникът Н. поиска прекратяване на делото, поради погасяване на задължението. От представената вносна бележка от 19.01.2017 г. се установява, че той е платил по фактура № 2527 ОТ 10.09.2015 г. сумата от 414,24 лв.

Към молбата е приложено и молба, от която се установява, че ДП „Фонд Затворно дело“ са поискали да им бъде потвърдено задължението към тях към 31.12.2016 г. на стойност 414, 24 лв. по фактура № 2527/10.09.2015 г.

На 31.08.2022 г. взыскателят ДП „Фонд Затворно дело“ е внесъл сумата от 33, 50 лв., държавна такса за налагането на заповед.

С молба от 07.09.2022 г. взыскателят призна, че длъжникът частичното е изпълнил задължението, плащайки 414, 24 лв., но поиска изпълнението да продължи за сумата от 274 лв. и 142, 14 лв.

С разпореждане от 08.09.2022 г. съдебният изпълнител е счел за изплатена и недължима сумата от 414,24 лв., а като дължима останалата сумата от 17,03 лв.,

законна лихва върху сумата от 414, 24 лв. за периода от 24.08.2016 г. до 19.01.2017 г. Наложил е запор на банковите сметки на длъжника.

На 19.09.2022 г. ТБ „Банка ДСК“ АД уведомила съдебния изпълнител, че длъжникът има открита банкова сметка, но върху вземанията на длъжника имало и други претенции, а именно договор за особен залог, вписан в ЗРОС на 08.05.2018 г., който е учреден за обезпечаване на вземанията на „Банка ДСК“ АД по сключен договор за кредит. Банката не е пристъпвала към изпълнение. Банката обаче счела, че в качеството на заложен кредитор и трето задължено лице, е присъединен взыскател по право.

На 19.09.2022 г. „Централна кооперативна банка“ АД уведомила съдебния изпълнител, че длъжникът има открита сметка, която е запорирана до размер на дължимата сума от 2226,74 лв., като върху сметката няма наложени предходни запори.

С приложеното от длъжника, към молбата от 19.09.2022 г., удостоверение с изх. №177562/15.09.2022 г. от ТД на НАП Бургас, се установява, че Д. Ж. Н. няма повече задължения.

С молба от 26.09.2022 г. длъжникът представил преводно нареждане от което се установява, че е платил 17.03 лв. и поискал отново прекратяване на производството.

На 28.09.2022 г. „Тексим Банк“ АД уведомила съдебния изпълнител, че длъжникът има открита сметка, която е без авоар и е блокирана до размера на сумата, посочена в запорното съобщение.

Общо събраната сума по изпълнението към 03.10.2022 г. е в размер на 515,27 лв.

ТБ „Банка ДСК“ АД представила декларация по чл. 10, ал. 3 от ЗОЗ, с която декларира, че длъжникът Н. има непогасени вземания за инвестиционен кредит в размер на 3011 лв., втори такъв в размер на 5289,62 лв., и кредитна линия в размер на 18806,23 лв. Тези вземания обезпечили по реда на ЗОЗ. Банката представила потвърждение за вписване на договор за залог в Централния регистър на особените залози, което е издадена в полза на Д. Ж. Н..

С постановление от 03.10.2022 г. съдебният изпълнител приел, че размерът на задължението към 03.10.2022 г. било в размер на 2142, 74 лв., в която сума е включена задължение към НАП в размер на 1448 лв. Съдебният изпълнител отказал да прекрати производството и присъединил като взыскател ТБ „Банка ДСК“ АД с размер на вземане 3011 лв., главница по инвестиционен кредит; 5289 лв., инвестиционен кредит и 18 806 лв. по кредитна линия.

От справка № 1504/07.10.2022 г. на секретаря при СИС на РС Сливен, се установява, че длъжникът Н. към 06.10.2022 г. е внесъл сумата от 2241, 37 лв.

На 12.10.2022 г. ТБ „Банка ДСК“ АД – присъединен по делото взыскател, поискали от съдебния изпълнител да вдигне запора върху сметката на длъжника

изцяло, тъй като задължението е изпълнено изцяло, а евентуално да изпрати ново заповно съобщение с актуалния размер на вземането.

Съдебният изпълнител материализирал върху справка № 1504/07.10.2022 г. своето постановление от 18.10.2022 г. за разпределение на постъпилата сума, като разпоредил от внесената сума 166,03 лв. за държавна такса, 61, 64 лв. за вискателя, 102,72 лв. за НАП, и 1911,53 лв. по инвестиционен кредит.

От удостоверение с вх. № 6374/28.10.2022 г. на НАП, поискано от съдебния изпълнител, се установява, че длъжникът Н. няма задължение към ТД на НАП Бургас.

С постановление от 31.10.2022 г. съдебният изпълнител зачел, че длъжникът е платил сумата от 1346,61 лв. на ТД на НАП Бургас и разпоредил дългът да бъде намален със сумата от 1346,61 лв., и определил държавна такса върху изплатената сума в размер на 153 лв.

На 03.11.2022 г. длъжникът платил сумата от 153,28 лв. държавна такса по сметката на РС Сливен. С молба от 11.11.2022 г. длъжникът чрез адв. Домусчиева поискал прекратяване на делото, поради погасяване на задължението.

Видно от справка за размера на дълга към 14.11.2022 г., длъжникът е платил сумата от 4460, 33 лв., а общо дължимата, която подлежи на удовлетворение, е в размер на 27 440, 44 лв.

С обжалваното постановление от 14.11.2022 г. съдебният изпълнител приел, че не са налице основанията по чл. 433, ал. 1 от ГПК за цялостно прекратяване на изпълнителното производство, а са налице такива само спрямо ТД на НАП Бургас. Това се дължало на обстоятелството, че по делото като вискател е присъединена ТБ „Банка ДСК“ АД с вземане, което не е погасено. В резултат от наложения запов върху банкова сметка на длъжника към „Банка ДСК“ АД, последната е превела сумата от 2241, 37 лв. Превеждането на сумата по отношение на „Банка ДСК“ АД било забавено, тъй като не посочила сметка по която да бъдат преведени вземанията, но в последствие такава е посочена. С тези мотиви съдебният изпълнител прекратил производството спрямо ТД на НАП Бургас, но отказал да прекрати спрямо ДП „Фонд Затворно дело“ и ТБ „Банка ДСК“.

С жалбата е представено удостоверение с изх. № 01687 от 06.12.2022 г., от което се установява, че ТБ „Банка ДСК“, че жалбоподателят има действащи кредити, които обслужва редовно и няма просрочени задължения към 06.12.2022 г.

Настоящата съдебна инстанция е изискала и събрала две поредни справки за размера на задължението по изпълнителното дело, като от същите се установява, че длъжникът има непогасено парично задължение в размер на 25 532 лв., от което към първоначалния вискател Фонд „Затворно дело“ - 337,36 лв.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните по писмени

доказателствени средства, на които следва да бъде пълна вяра, тъй като са последователни, взаимнодопълващи се и непротиворечиви. Писмените доказателствени средства, които не са взети предвид при изграждане на горната фактическа обстановка, са неотносими към правния спор, засягащ факта дали задължението е погасено или не.

С оглед на горните фактически констатации, настоящият съдебен състав достигна до следните правни изводи:

Предмет на обжалване е постановление по чл. 435, ал. 2, т. 6 от ГПК, с което е на жалбоподателят-длъжник е отказано прекратяване на изпълнителното дело. Следва да бъде уточнено, че обжалваното постановление е от 14.11.2022 г., а не от 14.10.2022 г., доколкото съдебният изпълнител е бил надлежно сезиран с искане за прекратяване на 11.11.2022 г.

Изпълняемото право, предмет на изпълнителното производство, е първоначалното парично вземане в размер на 813,24 лв. / 414,24 лв. главница, 274 лв. неустойка и 125 лв. разноси/, към което е присъединено публичното задължение към ТД на НАП Бургас в размер на 1448, 78 лв., като така общото подлежащо на изпълнение вземане е в размер на 2262,02 лв.

Взискателят ДП „Фонд Затворно дело“ е признал частичното изпълнение на 07.09.2022 г. в размер на 414,24 лв., което съдебният изпълнител с постановление от 08.09.2022 г. е зачел. Платеното парично задължение обаче е осъществено преди образуване на изпълнителното производство, доколкото плащането е от 2017 г. Сумата от 17,03 лв. длъжникът платил на 27.09.2022 г. Плащането към ТД на НАП Бургас е осъществено също извън принудителното изпълнение, доколкото от представеното удостоверение от изх. №177562/15.09.2022 г. безспорно се установява, че длъжникът е погасил задължението си към държавата в размер на 1448,78 лв. Тоест към 27.09.2022 г. длъжникът е платил задължението си към ТД на НАП Бургас, което в последствие е обусловило и прекратяването спрямо него, но не и към първоначалният взискател, към когото все още дължи част от главницата.

По отношение на ТБ „Банка ДСК“ АД, съдебният изпълнител правилно на 03.10.2022 г. я е присъединил на основание чл. 459 ал. 2 вр. ал. 1, вр. чл. 10, ал. 3 от ЗОЗ, но неправилно е присъединил *цялото* задължение на длъжника към ТБ „Банка ДСК“ АД. В разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от ЗОЗ е предвидено, че заложникът кредитор е взискател по право, като обезпеченото със залог вземане се счита изискуемо до размера на *сумата по разпределението*. Заложникът кредитор упражнява правата си на присъединен взискател, включително правото да получи сумите по разпределението, въз основа на удостоверение от регистъра за вписан залог и декларация с нотариална заверка на подписа за актуалния размер на вземането си. В конкретния случай заложникът кредитор се е легитимирал като такъв пред съдебния изпълнител и е

установил паричното си вземане като ликвидно, и изискуемо, но само до размера на сумата по разпределението съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗОЗ, а не за *цялото* вземане, което има по инвестиционните кредити и кредитна линия. В останалата част то все още не е изискуемо, поради това в предмета на изпълнителното производство не е следвало да се включва *целият* дълг. Включването му обаче пряко е рефлектирало върху извършено разпределение и отказът да бъде прекратено изпълнителното производство, тъй като формално по делото не само продължава да съществува неудовлетворено задължение, но същото е увеличено, а постъпилата сума е недостатъчна за погасяването му.

Длъжникът е внесъл 2241, 37 лв. на 07.10.2022 г., която сума съставлява общото задължение към НАП и „Фонд Затворно дело“, но към този момент вече задължението към НАП е изцяло погасено, а към „Фонд Затворно дело“ частично. Въпреки това, с извършеното на 18.10.2022 г. разпределение на постъпилата сума, отново са разпределени суми в полза на НАП и значителна стойност към вискателя – заложен кредитор. Разпределението е следвало да погаси сума значително по-ниска от първоначалната, тъй като паричното задължение от 1448 лв., към 15.09.2022 г., е изплатено на ТД на НАП Бургас, извън изпълнителното производство, а паричното задължение от 414 лв. към „Фонд Затворно Дело“, също преди образуване на изпълнителното производство. Така, както се посочи и по-нагоре, към 27.09.2022 г. длъжникът има частично непогасено задължение само към ДП „Фонд Затворно дело“, т.е. въпреки правилното присъединение на ТБ „Банка ДСК“, постъпилата на 07.10.2022 г. сума, която съдебният изпълнител е разпределил, е следвало да е достатъчна. Неправилното присъединяване обаче на ТБ „Банка ДСК“ за *цялото* задължение и неотчитането на плащанията, извършени преди разпределението, са обусловили точно обратния извод – недостатъчно средства за заплащане на вече значително по-високо задължение. Така към 14.11.2022 г. длъжникът е заплатил 4460, 33 лв., което е двойно на задължението, което е имал към НАП и ДП „Фонд Затворно дело“, а задължението е все още непогасено.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав не е съгласен с извършеното от съдебния изпълнител разпределение и присъединение на зложния кредитор за *цялото* вземане, но тези му действия не са предмет на разглеждане в настоящото производство. В случай, че настъпят вреди от тях, претенцията се търси по друг съдебен ред. Тези действия на съдебния изпълнител имат пряко значение за извода дали производството подлежи на прекратяване или не, като в случая, в резултат от тях, все още е налице задължение към първоначалния и присъединения по право вискател – ТБ „Банка ДСК“, поради което формално изводът на съдебния изпълнител да откаже да прекрати изпълнителното производство е правилен. Ето защо, подадената жалба от длъжника е неоснователна и като така следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 437 от ГПК, Окръжен съд Сливен

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Жалба от 06.12.2022 г. на Д. Ж. Н., подадена чрез адв. Н., срещу Постановление от 14.10.2022 г. по изп. Д. № 288/2022 г. по описа на СИС при РС Сливен – ДСИ Иван Киряков, с което изпълнителното производство е прекратено само по отношение на ТД на НАП Бургас и е отказано прекратяване по отношение на ДП „Фонд Затворно дело“, и ТБ „Банка ДСК“ АД.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____